Mi-Újság

a Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium lapja

2022. tavasz-nyár

Előszó

Kedves Olvasó!

A 2021/22-es tanév tavaszi-nyári számát tartod a kezedben. Igyekeztünk a megszokott rovatokban ismét érdekes írásokat gyűjteni nektek. Az Így írtok ti oldalakon tehetségeink munkái mellett megismerkedhettek az Irodalom újratervezve pályázat nyertes írásaival. Interjúalanyaink ebben a számban olyan diákok, akik a tanulás mellett hobbijukban is kimagaslóan teljesítenek. Meginterjúvoltuk még iskolánk francia lektorait és Takács Kálmán tanár urat is. Ajánlóinkban érdekes könyveket, zenéket, programokat kínálunk nektek. Az impressziók rovatokban felidézzük a félév legfontosabb eseményeit: a magyar kultúra napját, a DÖK/Fazekas-hetet és az Európa-napot. Az újságban jó böngészést, a nyárra pedig kellemes feltöltődést mindenkinek!

Mi-Ú jság

Kiadja: Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium
4025 Debrecen, Hatvan u. 44.
A szerkesztésért és a kiadásért felel: Pappné Mihucz Gyöngyi

Alkotók:

Címlapfotó: Leel-Őssy Luca 12.E
Szerzők:
Ablonczy Lili 10.C
Balázs-Földi Adél 9.KNyB
Décsei Dorka 10.C
Kathi Panna 12.B
Kiss Rebeka Hanna 9. E
Leel-Őssy Luca 12.E
Ludmány Boglárka 10.C
Magó Balázs Dániel 9.D
Muraközi Lili 12.B
Nagy Hanga 10. C
Németh Réka 9.F
Orosz Fanni 9.E
Pál Petra Ilona 9.E
Petneházi Péter 11.C
Saierli Hanna 9.F
Szabó Boglárka 9.F
Sziki Virág 9.B
Tar Diána Zoé 9.KNyB
Terdik Csanád 11.A
Topa Fruzsina 9. F

Tartalom:

Interjú Takács Kálmán Tanár Úrral 3
A Magyar Kultúra Napja 7
Versek: Balázs-Földi Adél 9.knyB 8
A poloska, aki elvileg túl sokat tudott 10
Zene- és programajánló 11
Interjú Gáspár Gréta 11.A osztályos tanulóval 12
Az IRODALOM ÚJRATERVEZVE című pályázat nyertes versei 15
Életformák tragédiája, avagy egy irodalomóra margójára 16
Interjú olimpiai reménységünkkel, Kálmán Gyöngyvérrel 18
Könyvajánló 22
Interjú Szelke Borbálával 24
Az IRODALOM ÚJRATERVEZVE című pályázat nyertes novellája 27
Impressziók: a Fazekas-hét 28
Interjú a spanyol lektorokkal 31
Kathi Panna versei 33
Impressziók: Európa-nap 34

Sző-fon, nem TAKÁCS, vagy mégis? - a fizika hálójában egy életen át

Interjú Takács Kálmán Tanár Úrral

fmg.hu

Milyen szakon végzett tanár úr?

Matematika-fizika szakon végeztem itt, Debrecenben.

Miért ezt a két szakot választotta tanár úr?

Ez nem tudatos választás volt. A szakközépiskolában, ahova annak idején jártam, a legfontosabbak a szakmai tárgyak voltak. A matematika, fizika nem állt tőlem távol, de sokáig úgy volt, hogy valamilyen műszaki pályára megyek. Az iskola elveinek egy műszaki főiskola vagy egyetem jobban megfelelt volna. Azonban 11.-es koromban eszméltem rá: ezek a szakmai tantárgyak nem az én világom, főleg nem annyira, hogy én ezzel még a későbbiekben is foglalkozzak. A humán tárgyak is érdekeltek, de arról a szakról, amin voltam, láttam, hogy nem lesz esélyem továbblépni. Emiatt végül úgy döntöttem, ami lesz, az lesz alapon, hogy a matematikával és fizikával fogok foglalkozni, így jelentkeztem a tanár szakra.

Hol végezte tanulmányait tanár úr?

Az általános iskolát a szülőhelyemen, Tégláson végeztem, középiskolába ide jártam Debrecenbe az akkori Landler Jenő Szakközépiskola (ma Brassai Sámuel) műszerész osztályába, utána a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen (ma Debreceni Egyetemen) fejeztem be tanulmányaimat matematika-fizika szakos tanárként.

Mely iskolákban tanított tanár úr?

A helyzet a következő: ötödéves egyetemista koromban lehetőségem nyílt arra, hogy nevelőtanárként taníthassak Hajdúnánáson a Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakközépiskolában. A tanári képzés része a tanítási gyakorlat, amit matematikából és fizikából végeztem Hajdúnánáson, eközben a kollégiumban dolgoztam. De ez még nem nevezhető tanításnak, sokkal inkább az egyetemi éveimhez tartozott. Ahogy végeztem az egyetemen, egyből ide kerültem a Fazekas Mihály Gimnáziumba 1981-ben, és azóta is itt dolgozok.

Mit jelent tanár úrnak fazekasos tanárnak lenni?

Megmondom őszintén: óriási szerencse, hogy ide kerültem. Természetesen csak jóval később derült ez ki. Mielőtt idekerültem, nagyon sok jót hallottam az iskoláról, de néhány év tapasztalata után tudja az ember összehasonlítani a különböző iskolákat. Minden iskolában más-más tanítani, emiatt az iskolák között hatalmas különbség van. Ez az iskola több szempontból kiemelkedik: ide nagyon jó felkészültségű, jól nevelt diákok jönnek folyamatosan, akik tanulni akarnak, emiatt itt öröm tanítani. Ebben az intézményben a fő feladat a tanár számára az, hogy minél jobban tanítson.

Például fegyelmezési problémákat elvétve lehet tapasztalni. Míg más iskolában akár a tanítási órán belül is először a tanárnak rendet kell teremteni, és csak utána tud elkezdeni tanítani. Az előbb említett példa itt nem fordul elő, emiatt tartom hatalmas szerencsének, hogy itt taníthattam.

Milyen tanítási módszereket alkalmazott tanár úr?

Hadd jegyezzem meg itt azt, hogy volt egy időszak, amikor még 4 tantárgyat párhuzamosan tanítottam: mint már említettem matematika-fizika szakon végeztem, amit kiegészítettem levelező kurzuson az informatikával és a technikával, ami régen még tantárgy volt az iskolánkban. A jellemző viszont az volt egész pályafutásom alatt, hogy mindig fizikából volt a legtöbb órám, és hosszabb-rövid ideig matematikát is tanítottam. Fizikából nagyon fontosnak tartom, hogy minél több kísérlet segítségével dolgozzuk fel a tananyagot, illetve ahogy haladunk az ismeretanyaggal, említsünk minél több gyakorlati alkalmazást is. A matematikában számomra nagyon lényeges az, hogy tisztázzuk az alapismereteket, hogy az minél több embernek világos legyen, amire már lehet feladatokat építeni. A matematikában nélkülözhetetlen, hogy minél több feladatot oldjunk meg, mivel azzal lehet elmélyíteni az egyszer megtanult ismereteket.

Napjainkban halljuk azt, hogy a fizikatanárok egyre kevesebb kísérletet tudnak alkalmazni az órán. Ön hogyan oldotta meg azt, hogy sok kísérletet tudjon bemutatni?

Amit lehet hallani ezzel kapcsolatban, az azért van, mert a fizikaórák száma csökkent, emellett a megtanítandó ismeretanyag is csökkent valamelyest, de még így is nagyon feszes tempóban kell feldolgozni a középiskolás tananyagot, emiatt adott esetben kevesebb idő jut kísérletekre. Ettől függetlenül a kollégáimmal együtt minden olyan tananyagot, amihez kísérleti eszközünk van, beépítünk az órába, esetleg mástól elvéveaz időt, a fizika megértésének elősegítése érdekében.

Hogyan változott a tanítás és a tanári pálya az elmúlt 40 évben, amióta tanít tanár úr?

A kezdetekhez képest az utóbbi időben nagyon megnövekedtek a tanárok terhei. Nagyobb óraszámban tanítunk, nagyobb erőfeszítést jelent, hogy minden órára ugyanolyan mértékben készüljön fel a tanár. A több órában tanítás mellett megnőttek az adminisztrációs terhek, ami nem segítette a minőségi munkát. Egyszóval nagyobb erőfeszítéseket kell tenni ahhoz, hogy próbáljuk a régi színvonalat hozni.

Mit gondol tanár úr, mi a tanári pálya legszebb pillanata?

Általában adott pillanatban nem megfogható, hanem később tudod értékelni azt a momentumot. Például, ha te tanárként látod azt, hogy valaki valahova eljutott, ez időnként érzékelhető már a középiskolás évek alatt is. Egy másik esetben, amikor később találkozol egy diákkal, aki már elhelyezkedett,

dolgozik valahol, akkor beszélgetünk arról, hogy ő hogyan indult, vagy mit tanult tőlünk. Tulajdonképpen az a legjobb érzés egy tanárnak, ha látja azt, hogy segített egy diáknak valamiben.

Mi az a nehézség, ami miatt egyre kevesebben választják a tanári pályát manapság?

Nekem ez már a 41. tanévem, de ezalatt az idő alatt nagyon nagy nehézséggel nem találkoztam. Persze nekem is voltak kisebb gondok, problémák, amik felmerültek, de ezeknek a száma és a mértéke is elenyésző volt. A másik kérdésedre válaszolva, hogy miért jönnek ennyire kevesen erre a pályára, ez egy nagyon összetett kérdés, megpróbálom pár mondatban összefoglalni.

Első probléma: Magyarországon a tanári pálya presztízse az utóbbi évtizedekben folyamatosan csökkenve nagyon alacsony szintre került. A társadalmi elismertsége a tanároknak nagyon gyenge. A második nehézség: az anyagi megbecsültsége a tanároknak. Meg lehet nézni statisztikákat, amik kimutatják a diplomás átlagfizetést Magyarországon, és ahhoz hasonlítani a tanári átlagfizetést. Szerény tudomásom szerint a tanári fizetés csak a 60 százaléka a diplomás átlagfizetésnek.

Emellett nagyon kicsi kezdőfizetése van a tanároknak, nagyon nehéz egy pályakezdő tanár számára ez a hivatás, például adott esetben lakhatási probléma is felmerülhet, illetve gondot jelenthet, hogyan indítsa el karrierjét.

Mik a legszebb emlékei, pillanatai tanár úrnak, amire szívesen emlékszik vissza?

Egy legszebb emléket nem tudnék kiemelni, mivel rengeteg örömteli pillanatot élhettem meg ez alatt a hosszú tanári pálya alatt. Például jól sikerült osztálykirándulások, az iskola keretén belül, kollegáim által szervezett gyalogtúrák, amiken szerencsére többször is részt tudtam venni. Emellett általánosságban sok jó hangulatú óra is volt.

Mik a hobbijai tanár úrnak?

Több hobbim is van. Nagyon szeretek olvasni, rajongok a szépirodalom iránt. Szinte egész életemben fociztam, hosszabb-rövidebb ideig városi kispályás bajnokságban is részt vettem, emellett általános iskolában, középiskolában, egyetemen, még itt az iskolában tanárként is rengetegszer fociztunk. Az igazság az, hogy szívesen hallgatok zenét is: leginkább a könnyűzenét szeretem.

Nézi is a focit tanár úr, vagy csak űzi?

Persze, hogy nézem is ezt a sportot, de egy kicsit egyoldalúan, mivel én az angol bajnoki meccseket szoktam figyelemmel kísérni, habár vannak még más izgalmas focibajnokságok is, amibe bele lehet pillantani, de nekem az angol foci áll a szívemhez a legközelebb.

Volt-e olyan élménye tanár úrnak a foci kapcsán, amire évek múltán is emlékezni fog?

Igen, van pár ilyen emlékem is, de itt sem tudnék csak egyet kiemelni. Talán azt, amikor még általános iskolás koromban volt egy csapatunk, amiben én is játszottam, és megnyertünk korcsoportos kupákat.

Említette, hogy az angol bajnokságot követi tanár úr, van-e kedvenc csapata?

Igen, én a Manchester United-nek szurkolok, már hosszú-hosszú évek óta, de nem Ronaldo miatt, mivel ő most másodjára került a United-hez (először ifi korában játszott ott 6 évet, illetve jelenleg pár hónapja tagja a csapatnak), én már ezt megelőzően is ennek a csapatnak szurkoltam.

Mik a tervei a nyugdíjas éveire tanár úrnak?

Elsősorban szeretnék sokkal többet olvasni, vannak olyan terveim is, hogy zenei anyagokat fogok gyűjteni, például lemezeket, kazettákat. Leginkább a családomban szeretnék, amennyit csak lehet, segíteni.

Köszönöm az interjút!
Egészségben, boldogságban gazdag,
hosszú nyugdíjas éveket kívánok tanár úrnak!

A fotókat Takács tanár úr válogatta gyűjteményéből.

Magó Balázs Dániel 9.D

A Magyar Kultúra Napja

Január 22-én ünnepeljük a magyar kultúra napját annak emlékére, hogy – a kézirat tanúsága szerint – Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le egy nagyobb kéziratcsomag részeként és jelölte meg dátummal Szatmárcsekén a Himnusz kéziratát.

Az évfordulóval kapcsolatos megemlékezések alkalmat adnak arra, hogy nagyobb figyelmet szenteljünk évezredes hagyományainknak, gyökereinknek, nemzeti tudatunk erősítésének, felmutassuk és továbbadjuk a múltunkat idéző tárgyi és szellemi értékeinket.

A napról való megemlékezés ötletét Fasang Árpád zongoraművész vetette fel 1985-ben. Szavai szerint „ez a nap annak tudatosítására is alkalmas, hogy az ezeréves örökségből meríthetünk, és van mire büszkének lennünk, hiszen ez a nemzet sokat adott Európa, a világ kultúrájának. Ez az örökség tartást ad, ezzel gazdálkodni lehet, valamint segíthet a mai gondok megoldásában is”. Végül 1988-ban született meg a döntés az emléknappá nyilvánításról, így 1989 óta ünnepelhetjük január 22-én a magyar kulturális hagyományainkat, örökségünket.

Iskolánkban is megemlékeztünk e jeles napról.
A magyar kultúra, művelődés fontos és szerves része a néptánc.
A néptánc örömet okoz annak is, aki táncol és annak is, aki nézőként befogadja a látványt.

Ezen alapigazság adott okot arra, hogy a Magyar Kultúra Napján gimnáziumunk táncos diákjai – segítők bevonásával – táncbemutatót és táncházat tartsanak. A diákok aktív részvevői voltak az eseménynek. A bemutató programjában kalotaszegi és feketelaki táncok szerepeltek. A táncházban a moldvai és a hajdúsági táncok alaplépéseivel ismerkedhettek meg a tanulók. A rendezvénynek iskolánk tornaterme adott otthont.

Fotók és háttérfotó: Leel-Őssy Luca, 12.E

Jó volt látni, hogy a néptáncos múlttal nem rendelkező diákok is lelkesen, legjobb tudásuk szerint próbálták elsajátítani az egyébként hozzá nem értő számára igen nehéz táncos lépéseket. Az „oktatók” a Debreceni Hajú Táncegyüttes és a nyíradonyi táncosok tehetséges, talpraesett tagjainak sorából kerültek ki.

Reményeink szerint a következő tanévben is sikerül méltó módon megünnepelni ezt a nemes napot.

Nagy Hanga 10. C

MIELŐTT LEBUKIK A NAP

Úgy hittem, azt mondod, szeretsz, mielőtt lebukik a nap,
De korom fonja át az eget szépen lassan.
S csak szívem húrja hasad el,
Az este keserű dallamává veszve.
Ajkad homlokomon táncolt, akár egy lepke,
De ő is elszállt, nem jött vissza többet.

Kigyúlnak a fények lent a városban,
Nem hallatszik ide a mélység zúgása.
Kavarog, zúg, akár le is nyelhet,
Nem is néznék vissza, ki játszik rulettet.
És hiányzik is valami, vérzik is, de hol?
Szívem helyén lyuk, talán elhagytam valahol.

Arcomat esti szél simítja végig.
Talán csak képzelődöm, és hűvös kezed érint.
Már az se fájna, ha néha csak álmodnám, hogy itt vagy,
S ringatnál addig, míg fel nem kel a nap.
Sajog itt a szó is, nem is maradt helye,
Hová szorítsam be?
Ha már nekem sincsen helyem.

Úgy hittem, azt mondod, szeretsz, mielőtt lebukik a nap.
Vártam, mikor már a fények kialudtak.
Itt kopott a huzat, pont itt feküdtél rajta,
S itt fagyos a száj, hol egykor te csókoltad.
De kihunyt a napunk, mely perzselt mocskosan,
S mi elégtünk benne vígan, gondtalan.

Balázs-Földi Adél 9.knyB

Illusztráció: Sziki Virág 9.B

PILLANTÁS

Illusztráció: Sziki Virág 9.B

Újabb értelmetlen sor,
Egy újabb hullám, mi visszasodor.
Csak egy pillantás, ennyi volt,
Egy perc, egy színfolt.
De túl sokszor átmostam, mostanra kifakult.
Sosem kértük, mégis így alakult.

Szürke madarak csíkokat húznak,
Kottát rajzolnak a múltnak.
Elénekeljem vagy már kívülről fújjuk?
Hányszor kell még, hogy újra játsszuk?
Ez a csónak nem visz el sehova,
Sodródunk rajta ezeregy éjszaka.
Imáimat öntözik a könnyek,
De nem virágoznak úgysem.

Porcelán volt ez vagy gránit?
Mibe belevésték láncaim.
A tollam sem úgy fog, mint régen,
Mégis oly kitöltetlen itt minden.
Azt mondtad, ez a mi kiutunk,
Talán megint csak félre csúsztunk.

Arany pöttyök a fekete vásznon,
A jó pillanatainkat aligha találom.
A szívem is megtelt kacattal,
Mégis viszem mindet magammal.
Egy kabátot, mit nem hordott senki,
Jó lesz még néha magamra venni.

Ez is csak egy újabb értelmetlen sor,
Mit az este majd a szívemre karcol.
Egy újabb hullám, mi visszasodor.
Csak egy pillantás, ennyi volt,
Egy perc, egy színfolt.
De túl sokszor átmostam, mostanra kifakult.
Sosem kértük, de végül így alakult.

Balázs-Földi Adél 9.knyB

A poloska, aki elvileg túl sokat tudott

Hangos és halkabb, pihekönnyű léptek kényszeresen szabályos váltakozása.
Már csak két, veszélyesen közel levő parkettadarab választja el attól, hogy kijusson a kacskaringós alagút őrjöngő, depresszióba taszító üregéből. Minden vágya, hogy véglegesen is megtapasztalhassa, milyen az, amikor a járat által nyújtott biztonságérzet elhagyja testét. Eddig csak történeteket hallott: sokan jártak már Kinn, de nagy részük oda is veszett az Emberek bitorló, önző uralkodási vágyának a kezei által.
Kilép.
Először nem hisz a szemének: minden olyan világos és szokatlanul színes, egyszerűen gyönyörű, állapítja meg magában. Elképedve bámul körbe-körbe: a fények és az az irdatlan sok tárgy, mi körülveszi – a komfortzónájából való kikerülés tudata magatehetetlenül bizsereg apró agyában. Majdnem elfelejtkezik arról, hogy semmiképpen nem szabad elkalandozni: egy rossz gondolat, oda a Terv, oda minden, egy emberi láb eltapossa az eddig felépített csodát.
Boldogságában szaladni kezd, fel és alá, nem tudja, merre; a kialakuló eufória-kezdemény madzagon vezeti az épelméjűségét. Hallgatja a hangokat, mindenre úgy figyel oda, mint hogyha a saját fantáziája által kreált valóságot alkotná meg percről percre, gondosan összerakja a képet, és egyre csak azon töpreng, hogy mi legyen a következő lépés. Gondosan feldolgoz minden információt egytől egyig, hogy beszolgáltathassa a következő lelkes Kilépőnek, aki mindent meg fog tenni a külvilágra specializált tudásuk bővítésének érdekében.
Hangok dallamossága csörgedezik a légtér ölében.
Mindent ért, szóról szóra – elraktározza, megjegyzi a beszolgáltatandó hanganyagot.
Kényelmesen leül, fülelni kezd, bekapcsolja az agyában azt a funkciót, amely a memóriáért felelős. Minden érzékszerve kiélesedik, és csak arra fókuszál, hogy minél többet és többet fogadjon be, memorizáljon minden egyes szót, míg...
Az egyik Ember hirtelen észreveszi. Pánikkal vegyített düh kezd el kavarogni a levegőben. A kis Lény láttán az emberek torkából nyugalomleveleket lefújó erősséggel buggyannak fel a mámorító félelem egyenruháját viselő sikolyok.
Remegő kezek csontjainak ropogása és állkapcsok csikorgása veszi át a helyet: az Ítélet megszületett. A néma, telepatikus úton megdiskurált kivégzési metódus megtervezésének képei a szobában tartózkodók lelki szemei előtt újra és újra lepörögnek – egy cél van most már. Meg kell ölni, bosszúból, szenvedjen a kis dög, minek hallgatózik, hogy enné meg a fene ott, ahol van!
A méregből gyúrt sorok, szitokszavak formálódnak az Emberek elméjében, és már csak a Pillanatra várnak, hogy tökéletesen megtervezetten kiontsák dühüket a Lényre, annak halálát okozva. A feszültség szinte tapintható a síri csöndben ülő Emberek között, mindegyik a másikra mutogat: „Öld meg Te! Ma a Gyilkos fárasztó, ám annál jövedelmezőbb szerepét a makacsul gomolygó félelemködtől elvakított tudatodra húzom.”
Mind arra vár, hogy valaki levegye a potenciális Gyilkosjelöltek terhét a válláról, amikor az Egyik lecsap.
A feszültség megszűnik, a Poloska döglötten fekszik a padlón: elvérezve, megszégyenítve –
az összes információval a kezében.
Egy feladata volt: a túlélés.

Ludmány Boglárka 10.C

Háttérfotó: hobbikert.hu

2Cellos koncert

dehir.hu

Május 11-én Budapesten a Papp László sportarénában rendezték meg a 2Cellos koncertjét. Márciusban vette kezdetét a világkörüli turnéjuk Sydney-ben. Magyarország után még további európai helyszíneken lépnek fel. Júniusban London vár rájuk, majd szeptemberben Barcelona és Madrid.

A 2Cellos tagjai Stjepan Hauser és Luka Sulic. A duó 2011-ben alapította a cselló rock-klasszikus formációt.

Első sikereiket Michael Jackson híres dalainak feldolgozásaival érték el. Majd ezek után kiadtak több lemezt is, ezek közül a leghíresebb a The Score. Sikert, sikerre halmozva a világhírnevet mégis a filmzene átdolgozások hozták meg nekik. Olyan híres filmek zenéjét is előadják, mint a Gladiátor, A Karib-tenger kalózai vagy A Keresztapa.

Együtt is hatalmas eredményeket értek el, és most, hogy különválnak, reméljük még nagyobb sikerek várnak rájuk!

Orosz Fanni 9.E

Debreceni ünnepi könyvhét

Június 8. és 12. között minden könyvmolyt várnak az érdekesebbnél érdekesebb programok a Csapó utcán. Irodalmi programok, gyerekprogramok, könyvbemutatók, dedikálások és persze könyvek minden mennyiségben!

Múzeumok éjszakája

Június 25-én, szombaton 10:00 és 23:59 között idén is megnyílnak a múzeumok kapui az érdeklődők számára. A különfajta kiállításokat tárlatvezetéseken lehet jobban megismerni, de ismét lesznek koncertek, előadások, könyvbemutatók, kézműves foglalkozások és még sok más érdekes program.

Háttérfotó: Kathi Panna 12.B

Debrecziner Gourmet Fesztivál

Konyhatündérek, figyelem! Július 1. és 3. között érdemes kilátogatni a Nagyerdei parkba, ahol Magyarország fine dining éttermei és bisztrói, food truckok és kiváló kistemelők képviseltetik magukat. Senki ne feledje, hogy a diéta mindig másnap kezdődik!

Campus Fesztivál

Az ország egyik legnagyobb nyári könnyűzenei rendezvénye, melyen a legismertebb hazai sztárfellépők, humoristák, színészek, filmvetítések, külföldi fellépők, civil utca, gasztro- és borfalu garantálja a minőségi szórakozást. Időpont:július 20-24. Helyszín: Nagyerdei park 12.

További információk: campusfesztival.hu

Saierli Hanna 9.F

"Szerelem volt első látásra"
Interjú Gáspár Gréta 11.A osztályos tanulóval

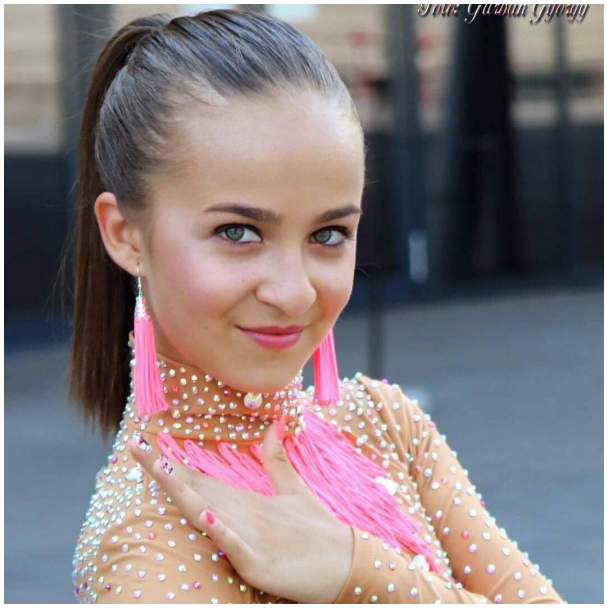

Elmesélnéd, hogy honnan hova sikerült eljutni, mióta táncolsz? Esetleg a családból követted a példát?

3 éves koromban kezdtem el az orosz balettet, aztán úgy gondoltam, hogy ez nem lesz elég, így 10 évesen kosaraztam egy évet az iskolámban. Ezzel párhuzamosan kipróbáltam a jégtáncot is, de az sem jött be igazán. Egy évvel később láttam meg az edzőimet versenytáncolni, szerelem volt első látásra. Én azóta A-s vagyok, a szüleimet utánam fogta meg a sport, ők B osztályosok. A húgom még most kezdte el, ő E osztályban van még.

Hogy néz ki egy heted, egy edzésed? A sulit a sok versennyel és a felkészüléssel nem lehet egyszerű összeegyeztetni.

Hetente kétszer járok fel Pestre edzésre, itthon van heti 2 tánc és 2 crossfit edzésem. Egy táncóra erőnléti, technikai vagy versenyszimuláció szokott lenni. A versenyszimuláció úgy néz ki, hogy másfél órán át eltáncoljuk az 5 táncot, amit a versenyre viszünk, köztük 2 perces szünetekkel.

Az iskolai szünetekben mindig vannak edzőtáborok. Itt egy nap van, hogy 8 órát is gyakorlunk. Nagyjából havonta szokott lenni 2 versenyünk, de előfordul, hogy több összecsúszik.

A vírussal eléggé meggyűlt a bajom. Egy hét karantén idején teljesen meg voltam veszve, hogy nem mehetek ki a házból. Aztán a digitális oktatás alatt is folytatódtak az edzések, sőt, még keményebben, mint azelőtt. Naponta 3 edzésünk volt, emellett futni is kellett. A sok összecsúszott karanténnal és a versenyekkel tavaly már elég közel kerültem a 250 óra hiányzáshoz. Próbálok minden órán ott lenni, de mindig közel kerülök a határhoz. Nyilván a pesti edzések is rengeteg időt emésztenek fel. Suli után egyből indulok, de így is éjfél, mire hazaérek. Józsán lakunk, ezért fél hat körül már kelhetek is. Szerencsére a vonaton tudok tanulni, de a helyzet tele van kihívásokkal.

Ha jól tudom, most már tanítani is elkezdtél. Milyen eddig a közös munka?

Mindig is imádtam a gyerekeket, így magától értetődött, hogy tanítsak. Hetente 3 órát tartok a csoportomnak. Márciusban indultak el az első versenyükön, amin nagyon szépen teljesítettek. Eleinte nehéz volt a közös munka a kis korkülönbség miatt, a Gréti néni nevet is meg kellett szoknom. Eleinte próbáltam kedvesen és nagyon nyugodtan hozzáállni, de ez sajnos sosem vált be. A magasságomból adódóan sem olyan könnyű tiszteletre bírni őket, amikor szinte ki sem látszódom közülük. De már elértünk egy olyan szintre, amivel meg vagyok elégedve. Sok helyzetben viszont a gyerekek helyett a szülők jelentik a legnagyobb akadályt.

Mivel a tanítványaim még elég kicsik, nagyon függenek tőlük. Nagyon meglátszik egy gyerek teljesítményén, ha akarata ellenére jár táncolni, és egyáltalán nem élvezi.

Közvetlenül a verseny előtti készülődés, a haj, a smink, a ruha mennyire fontos kelléke a táncnak?

Nagyon erősen. Mivel egy látványsportról beszélünk, a megjelenést is pontozzák, és borzasztóan szigorúan. A haj, a smink mind 1,5-2 órát vesz igénybe, plusz van, amikor lefújnak barnítóval is. Ha itthon van a verseny, akkor megvan az állandó és jól bevált fodrász és sminkes. Ha viszont elutazunk, akkor mindig keresek valakit abban a városban. Interneten is rengeteg ilyen embert követek ennek érdekében. Volt viszont olyan, hogy bőröndökkel kitámasztva aludtam, hogy ne kenjem el a sminket. Minden osztálynak megvan, hogy mennyire lehet csillogó és díszes a megjelenése. A húgomat például már büntették meg azért, mert a lakk túlzottan csillogott a hajában. A mi csoportunkban viszont már semmi sem elég csillám és strasszkő. Ez egy kívülállónak borzasztóan sok és eltúlzott lehet, főleg ilyen idősen vagy még fiatalabban. A versenyek végével viszont mire a kopogósra lakkozott hajamat megszabadítom a sok terméktől, amiket beletettek, az megint csak rengeteg idő és szenvedés tud lenni. A barnítóról ne is beszéljünk. A legszebb pillanat, amikor suliba kell mennem egy ilyen nap után.

Említetted, hogy osztályokra vagytok felbontva. Elmagyaráznád, hogyan működnek a versenyek és az osztályokból való feljebbjutások?

Hat osztály van, E, D, C, B, A és S. Minden versenyen pontokat gyűjtesz és elegendő ponttal, ha részt vettél elég versenyen, akkor tudsz feljebb kerülni. Mi viszonylag jól haladtunk, és mondhatni gyorsan értünk el az A osztályba.

Tavaly a legjobb eredményünket sikerült elérni, 3. helyen végeztünk a ranglistán. Nemrég estünk túl egy párcserén, ami természetesen lelassította a felkészülést az összeszokás miatt. Nagyon nagy szerencsém van, hogy megtaláltuk egymást. Hatalmas potenciált látok benne, és biztos vagyok abban, hogy nagyon jól fog menni a közös munka. Benne már látom, hogy élvezi a táncot, és nem csak az eredmények hajtják, hanem a sport szeretete. Rengeteg edzőt és egyesületet kerestem meg, mivel nem mindegy, hogy milyen párja lesz az embernek. Ha például egy idősebb párom lenne, akkor feljebb kerülnék, egy idősebb korcsoportba.

Hogy látod, a jövőben milyen szerepet fog betölteni a tánc az életedben?

Nem tervezek életem végéig táncolni vagy tanítani. Abban biztos vagyok, hogy valamilyen formában foglalkozni fogok vele. Egyetem alatt még hobbinak lehet, hogy meg fog maradni a tanítás, de nagy álmom a közgazdasággal foglalkozni. Egy tánctanár élete borzasztóan rögös és nagymértékben függ a tanítványok számától.

Én szeretnék egy biztos munkát, amiben nem kell aggódnom. A gyerekeimet is mindenképpen szeretném megismerkedtetni a sporttal, és nagyon bízom benne, hogy majd szurkolhatok értük egy nap.

További sok sikert kívánok Neked a tanulmányaidhoz és a tánchoz is!

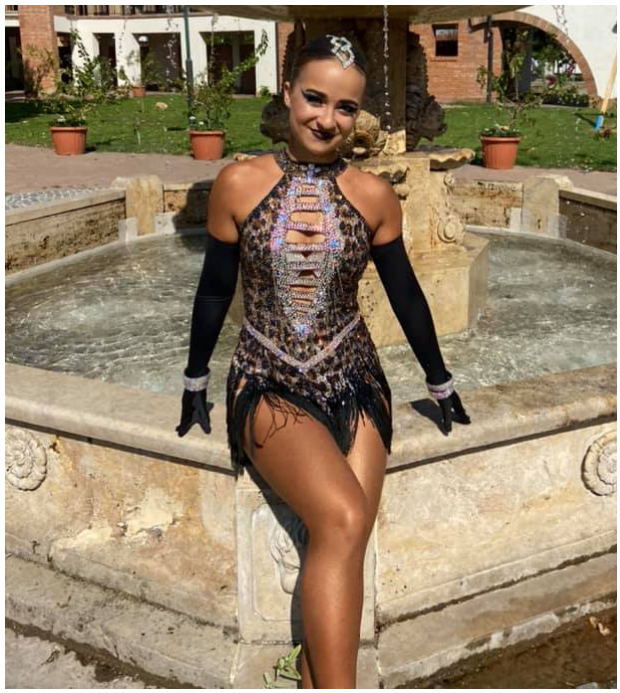

A fotókat Gréti válogatta gyűjteményéből.

Décsei Dorka 10.C

Az IRODALOM ÚJRATERVEZVE című pályázat nyertes versei

Ludmány Marcell: ***Festmény***

Festek.
Fehér vászonra sárgával, vörössel,
Embert és tájképet, káoszt és békét.
Festményem alakul, de látszik, hogy térkép ez, térkép
és utmutato, kimond mindent, és azt is, mi ki nem mondható.

Festek
vért, verejtéket, könnyeket, mosolyt, reménynek
szikráját, mennyet és pokolt;
Mindent, mi emberi s mindent, mi állati
eszményit és ösztönt, mi ellent nem állhatik
Gondolatot, szót, férfit és öreget,
anyát, mint gyermeke sárkányt ereget.
Békét.

Festek, de magam sem tudom mit, csak árnyakat,
Világot, mi lehet nincs, de amit hátrahagy
bennünk, úgy formáljuk újjá, mi örök.

Ezek viszont csupán ecsettel rótt körök.

Szónok Soma: ***Amit érzek és látok***

Van egy gyönyörű lány, ki oly szép,
mint a tavasszal nyíló rózsa,
Haja szalmaszőke, szeme színe pedig zöldes-barna.
S szép orcája gondolatimban jár,
csodás illata, mint az édes méz, emlékeimben szaladgál.

Belseje oly bájos, hogy szavakba nem önthető,
s pillantása csábító, ölelése puha,
s vigasztaló csókja pedig egekbe repítő.
Hangja nyugtató, érintése tűzbe lobbantó,
s lelke oly tiszta, hogy belülről elrabló.
A szívemet elnyerte első látásra
és egy ismerkedő sétára.

A szívem hozzád köt minden örömben,
bajban, szerelemben és lélekben.
E versben kimondok minden mondhatót,
mindenkinek kívánok ehhez foghatót.

Szekeres Blanka: ***Éld át a mát!***

Mindig futunk valahová;
Talán a céljaink elérése után?
Futunk, szaladunk, meg nem állunk,
Amíg igazán magunkra nem találunk.

Lélekben átugorjuk a mát,
S gondolatunk a holnapra kószál.
A holnap sikereit reméljük,
Nem az itt és a most a vezérünk.

Kósza gondolatok ezre,
Mi eszembe jut e pár sor leírása közben;
S mind egy üzenetet szolgál:
Légy önmagad s éld át a mát!

Mondj ki minden mondhatót;
Tapints meg minden kézzel foghatót!
Élj át mindent, mi átélhető;
Érj el mindent, mi elérhető!

Nézz körbe, végy szemügyre,
Keress, alkoss, merülj bele!
Láss, hallgass, s főképp:
Hidd el! Nem minden álom, mi szép!

Sárközi Gyula: ***De bűvésznek lenni néha terhes***

Az világ valóban egyedi, egyfajta varázs,
A világban él a kis bűvész Balázs,
Tud ő trükköt, kiszúrja a szemed,
Megforgatja, majd lyukas lesz a kezed.

Mindenhez ért, sokak szerint ő egy varázsló,
De az iskolában nem kitünő, talán csak jó,
De bűvésznek lenni néha terhes,
Mondta a tanár: "Tanulni kellett volna, ülj le, egyes!"

Életformák tragédiája, avagy egy irodalomóra margójára

IV. SZÍN

'Felséges úr!'

Napfelkelte a szavannán egy csapat oroszlánnal. Ádám a falkavezér, Lucifer a testvére, Éva egy a nőstények közül

ÁDÁM Milyen szép is a felkelő Nap, jelezve az új nap kezdetét a birodalmamban. Amerre a szem ellát, mindent én tartok irányítás alatt. Minden állatnak meg kell hajolnia előttem, mikor feléjük járok.
ÉVA És saját életüket áldozni értünk!
ÁDÁM Főleg a falkavezérért!
LUCIFER És ne feledkezzünk el annak testvéréről!
ÁDÁM Hát persze. Éhes vagyok!
ÉVA Majd kapsz enni, ha jön erre valami.
ÁDÁM Most vagyok éhes.
ÉVA Mit akarsz enni?
ÁDÁM Zebra, gazella, ilyesmi.
LUCIFER Én elfogadnék egy kis antilopot.
ÁDÁM Azt kapsz, ami van. Itt én parancsolok. És én zebrát akarok enni. Hol van a zebrám?
ÉVA Nincs itt semmilyen zebra!
ÁDÁM Akkor mért nem keresel egyet? Nem érek rá egész nap! Aludnom is kell még!
Éva elmegy
LUCIFER Sűrű a napirended. Biztos fárasztó. Nem mondom, én is fáradt vagyok.
ÁDÁM Pedig nem is csinálsz egész nap semmit... Na, hol van az antilopom?
LUCIFER Az előbb zebrát akartál. Amúgy Éváék most mentek el.
ÁDÁM Most már antilopot akarok. Éva meg majd biztos beállít egy zebrával pár óra múlva. Ez a nap is jól kezdődik.
LUCIFER Hát igen, ez szörnyű.
ÁDÁM Neked nincs mire panaszkodnod, megkapod, amit akartál. Örülhetsz, hogy a falkámban vagy!
LUCIFER Nem unod ezt a sok alvást? Egyszer megnézhetnénk a vadászatot. Nem is láttam még natúr zebrát.

ÁDÁM Én egyszer láttam. Régen... Nem érek rá vadászgatni. Uralkodnom kell!
Éva visszatér sántikálva
ÁDÁM Hol az antilopom?
ÉVA Zebrát kértél.
ÁDÁM Jó, nekem már mindegy. Hol van?
ÉVA Sehol. És egy ideig nem is lesz sehol. Alig bírok járni.
ÁDÁM Jellemző. Egyetlen feladatod volt az egész napra.
LUCIFER Éhes vagyok.
ÁDÁM Egyél!

LUCIFER Ezt gondold át újra! Nincs ennivaló.
ÁDÁM Hmm... Szerencsétlen párosítás. Éhes vagyok!
LUCIFER Attól tartok, hogy nekünk kell vadászni!
ÁDÁM És azt hogyan kell?
LUCIFER Hogyan kell vadászni, Éva?
ÁDÁM Egyértelmű, hogy ő nem tud.
ÉVA Tapasztaljátok ki!
ÁDÁM Induljunk! Nagyon sűrű napom lesz!
Ádám és Lucifer elindul
LUCIFER Miről ismerjük fel az antilopot?
ÁDÁM Talán az az, amelyik hasonlít a kijelölt gyalogos átkelőhelyre.
LUCIFER Szerintem az a zebra.
ÁDÁM Mindegy, ha találunk valami olyat, az jó.
LUCIFER Ott van egy! Nem is egy, több ezer!
ÁDÁM Az alattvalóim! Beszédet tartok nekik!
Kedves Alattvalók! Íme eljött hozzátok királyotok! Egy adag ennivalóra van szükségem...
A beszéd közben a zebrák futni kezdenek
ÁDÁM Ezek elfutnak!
LUCIFER Gyorsan, azt a bénát!
Elkapnak egy sánta zebrát, az siránkozva könyörög
ÁDÁM Te jó ég! Mi bajod van? Mi történik?

Lucifer elharapja a zebra nyakát

ÁDÁM ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!
LUCIFER Ez finom lesz!
ÁDÁM Így készül az étel?
LUCIFER Gondolom.
ÁDÁM És Éva minden nap megteszi ezt? Ez szörnyű! Hogy tehet ilyet?
LUCIFER Hiszen te utasítod erre!
ÁDÁM Meg te! És ezzel szenvedést okozunk szerencsétlen antilopoknak...
LUCIFER Zebra.
ÁDÁM ...szerencsétlen állatoknak, akik segítik a gyalogos közlekedést! Éva pedig otthon fekszik sebesülten!
LUCIFER És ezt mind a nagy urunkért, téged teszik!
ÁDÁM Értem ugyan ne tegyék! Elég volt a királyságból. Mától egyetlen állat sem alattvalóm. Esetleg csak te, Lucifer...

Petneházi Péter 11.C

"Szívesen balettoznék is, de választanom kellett, és akkor a vívás mellett döntöttem." Interjú olimpiai reménységünkkel, Kálmán Gyöngyvérrel

Kezdésként tudnál mesélni magadról pár szót? Például vannak más hobbijaid is a sporton kívül?
Kálmán Gyöngyvérnek hívnak, most vagyok éppen végzős. 8 éves koromban kezdtem el vívni, és körülbelül 10 éve csinálom, meghatározó volt az életemben a tanulás mellett. De több hobbim is van, például az utazás. A sportnak hála volt lehetőségem több helyre is elutazni, és ezért nagyon hálás vagyok.

Miért pont a Fazekas és azon belül is a spanyol kéttannyelvű képzés mellett döntöttél, amikor iskolát kellett választanod?
Inkább a spanyol kéttan miatt választottam a Fazekast. Nálam mindig is szempont volt a nyelvtanulás, és a szüleim is úgy gondolták, hogy az a legfontosabb, hogy egy nyelvet elsajátítsak. Az angol után jött a spanyol, és nagyon örültem, hogy itt megadatott a lehetőség, hogy megtanulhassak ilyen folyékonyan és magas szinten spanyolul beszélni.

Most hogy látod, lesz célod a spanyol nyelvvel a suli után?
Régebben úgy gondoltam, hogy diplomáciát szeretnék tanulni, de most már inkább a nemzetközi gazdálkodás vonz, majd esetleg külföldön elhelyezkedni, ilyen lehetőségekben gondolkodom.

Mit jelent számodra fazekasos diáknak lenni?
Nagyon büszke vagyok rá, ha lehet, és kijön rá a szó, akkor én dicsekedni szoktam ezzel, szerintem ez egy óriási dolog. Illetve, ha valakit felvesznek a Fazekasba, annak nagyon-nagyon gratulálok, mert tényleg hatalmas teljesítmény.

Mondtad, hogy most vagy végzős. Iskolát választottál már, ahol tovább szeretnél tanulni? Vagy esetleg valami más terved van?
A Corvinust írtam be első helyre, a nemzetközi gazdálkodás szakot, aztán az ELTE-t. Ezekben az iskolákban gondolkodtam. Volt egy lehetőségem, hogy ösztöndíjjal Amerikába mehessek, de most úgy vagyok vele, hogy még maradok Magyarországon, s majd meglátom, hogy mi lesz a jövőben.

Kanyarodjunk rá a sportra. 10 éve kezdted a sportot, vagy a vívás előtt volt másik sportod?
Sportolni már 3-4 éves koromban elkezdtem. Legelőször balettoztam, körülbelül 6 éven keresztül. Közben kezdtem el vívni, és ezt már 10-11 éve csinálom.

Honnan jött az ötlet, hogy te most akkor kipróbálod a vívást?
Igazából úgy, hogy a nővérem is vívott régebben, csak neki két térdműtét miatt abba kellett hagynia. Neki volt egy barátnője, aki javasolta nekünk ezt a sportot miközben balettoztunk. Elkezdtük, és utána annyira megtetszett a sport, illetve a versenyszituáció is, hogy a vívás mellett maradtam. Szívesen balettoznék is, de választanom kellett, és akkor a vívás mellett döntöttem.

Tudnál mesélni egy kicsit a vívásról mint sportról?
Három fajtája van, a kard, a tőr és a párbajtőr, amit én is csinálok. Én a párbajtőrt tartom a legjobbnak párbajtőrözőként, de mindegyik fegyvernemnek megvan a saját szépsége. Ez szerintem attól is függ, hogy kinek milyen a személyisége, vagy pedig attól, hogy melyik közegbe kerül bele. Én például először kardozókat láttam, az az edzés nekem nem tetszett, utána láttam, hogy van párbajtőr is, és az jobban megtetszett.

Szerintem az a különlegessége a vívásnak, hogy nem csak egy fizikai, hanem mentális, szellemi sport is, és nagyon fontos, hogy végig koncentrálni tudjunk, ami sokszor nehéz is tud lenni, és ezen nem egyszer múlhatnak eredmények is. Vannak kiélezett szituációk, főleg, amikor egy 15-ös asszóban 14-14 az állás, és várjuk, hogy ki fogja beadni az utolsót. Szóval ez egy izgalmas sportág!

Mondtad, hogy ez a sport elég nagy mentális teherrel is járhat. Mennyire nehéz ezt kezelni?
Van, amikor jó napom van, de van, hogy nagyon rosszul kelek, és akkor előfordulnak ilyen pillanatok. De ha valaki már tapasztalt, akkor szerintem túl tud ezeken lendülni. Kicsit nehéz egyébként, de oda kell figyelni, koncentrálni kell, és csak úgy, abban a pillanatban lenni, amit még nekem sem árt gyakorolnom, mert ilyenkor van, hogy sokszor azon gondolkodom, hogy milyen dolgozatra kell éppen tanulnom, vagy mi lesz a jövőben, és ilyenkor kell visszatérnem ahhoz, hogy most éppen vívok, vagy verseny van.

Hogyan jellemeznéd a sportodat három szóban?
Izgalmas, gyors és kiszámíthatatlan.

Mikor kezdtél el versenyezni?
Talán miután elkezdtem vívni, egy fél év múlva már versenyeztem is. Nagyon versenyző alkat

vagyok, szóval minél hamarabb szerettem volna versenyekre járni, és az adott kategóriáknak megfelelően tudtam is indulni.

Minden győzelem ugyanolyan számodra?
Az lenne a logikus, ha azt mondanám, hogy az volt számomra a nagyobb győzelem, amikor egy fontosabb versenyen nyertem, de igazából ez nem biztos, hogy így van. Én minden győzelmemet élveztem, főleg a győzelmi részét. De leginkább az volt számomra meghatározó, amikor a húgommal együtt lettünk országos csapatbajnokok, vagy amikor kijutottam Európa-bajnokságra, és ott lettem nyolcadik. Volt még egy olimpiai reménységek verseny, amit megnyertem.

Ezekre vagy a legbüszkébb?
Igen, azt mondanám.

Mivel jár együtt az olimpiai válogatottság?
Sok áldozattal, ez egyértelmű. Nehéz összehangolni a tanulást a sporttal, ezért is dönt sok profi sportoló úgy, hogy egy kis ideig hanyagolja a tanulást, és a sportra fókuszál, de én ezt próbálom elkerülni, mert nekem a tanulás is nagyon fontos. Majd meglátjuk, hogy mit hoz az élet, hogy hogyan alakul. Jelenleg egy mesteredzőm van Budapesten, és majd ha ott fogok tanulni, akkor egy kicsit könnyebb lesz a helyzet.

Mi motivál a sportban és a mindennapokban is?
Ha őszinte akarok lenni, akkor a győzelem. Nagyon versenyző alkat vagyok és a győzelem sokat motivál. De az is, hogy mindig jobb legyek, mint az előző nap, az előző edzésen. Ez van, amikor frusztrálni szokott, ha mondjuk nem sikerül jobban vagy még rosszabbul is megy egy bizonyos akció végrehajtása, de ebből is tanulni kell. A sport egyébként nekem nagyon sok mindent megtanított, főleg maga a versenyzés. Azt, hogy bizonyos akadályokat le tudjak küzdeni, szorult helyzetekben helytállni, és ezért nagyon hálás vagyok. Tényleg sok mindent köszönhetek a vívásnak mint küzdősportnak.

Hogyan telik egy átlagos napod?
Bejövök az iskolába, itt vagyok úgy délután kettőig, utána pedig edzésre megyek. Ez most egy kicsit megváltozott, mert régen, amikor itt Debrecenben edzettem, akkor suli után egyből mentem edzésre, és háromtól egészen fél hétig bent voltam. De most, hogy egy budapesti klubhoz tartozom, egy kicsit megváltozott az életstílusom. Heti kétszer szoktam feljárni Pestre, ami azért egy kicsit megterhelő, de ahogy mondtam, a sport áldozatokkal jár. Igazából ennyiből áll egy napom. Ha tudok, akkor persze a barátaimmal is minél többet próbálok találkozni.

Többször is mondtad, hogy sok áldozattal jár a sport. Most így visszatekintve megéri ennyi áldozatot hozni?
Azt mondanám, hogy igen, nekem nagyon megérte. De ha másokkal beszélek, sokszor azt gondolják, hogy felesleges volt ennyi áldozatot hoznom, és hogy ők nem így cselekedtek volna. De szerintem, ha valaki ennyire benne van, akkor teljesen máshogy látja a dolgokat, mint egy külső szemlélő.

A sportban mik a céljaid?
Egyértelműen az olimpia lenne a cél, ezt szeretném megvalósítani vagy csapatban, vagy egyénileg. Jobban örülnék az egyéninek, de csapatban azért könnyebb kijutni. Én mindent megteszek, ami tőlem telik, és utána meglátjuk, hogyan fognak később alakulni a dolgok.

Belátható időben van szerinted az, hogy kijuss az olimpiára?
Ezt nehéz megmondani, mert ez a folyamat tele van hullámvölgyekkel. Ez nem csak a sportra érvényes szerintem, hanem mindig, amikor el akarunk érni valamit, az élet maga ilyen, és a legfontosabb, hogy ezeken a hullámvölgyeken túllendüljünk, utána újra felkeljünk és folytassuk.

Így, ahogy te ezt átélted, ajánlanád másoknak?
Igen, mert szerintem, hogyha valamit akarunk, akkor mindent meg kell tenni azért, hogy azt a célt el tudjuk érni. És igen, ez bizonyos áldozatokkal fog járni, de el kell döntenünk, hogy mit akarunk pontosan.

További sok sikert kívánok Neked a tanulmányaidhoz és a sporthoz is!

A fotókat Gyöngyvér válogatta gyűjteményéből.

Németh Réka 9.F

Linn Skåber- A szívem egy bezárt bódé

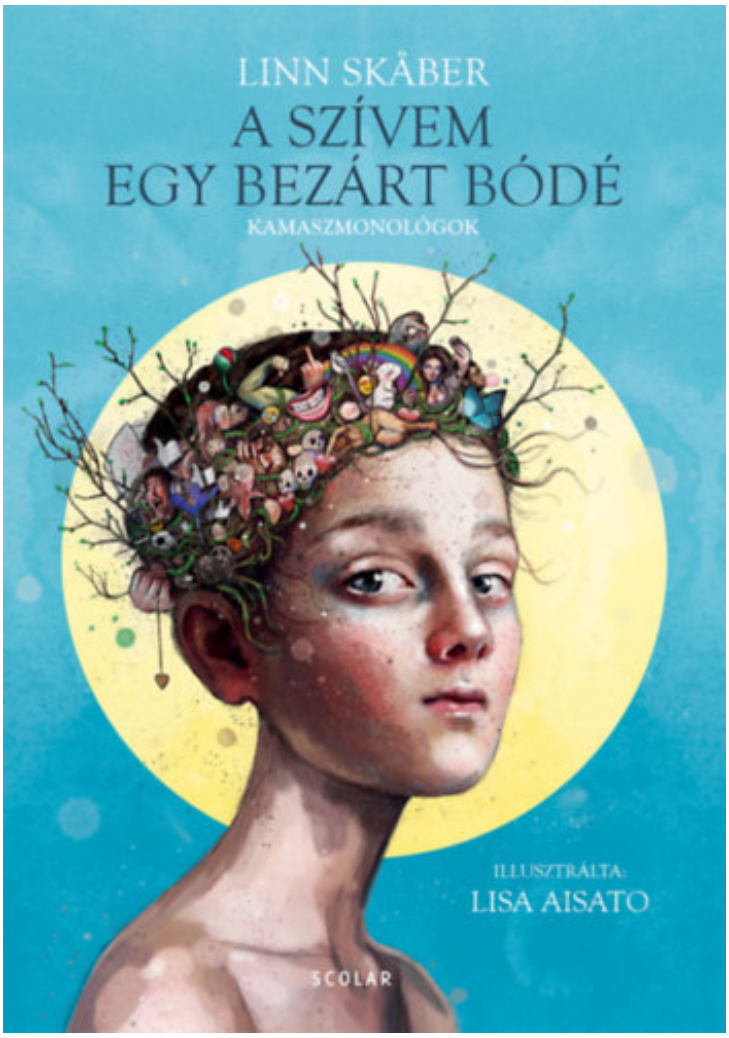

bookline.hu

Ez a könyv végtelenül őszinte, megható, kritikus, kedves, ugyanakkor sokszor komoly. Rengeteg érzelem, rengeteg fiatal hang van benne. Mindennapi gondolatok, amik mégis talán túl kevésszer kerülnek kimondásra. Érzések, amik a legtöbbünk életében ott vannak. Mindezek gyönyörűen monológokba foglalva kamaszok gondolataival, nem csak kamaszoknak. Ez a könyv segít, hogy bele tudjunk látni mások életébe, gondolkodásába, és, hogy észrevehessük, nem vagyunk egyedül, és hogy mindentől függetlenül mennyi közös lehet bennünk, valamint megláthatjuk az emberek sokszínűségét. Ezt a könyvet azoknak ajánlom, akik keresik magukat, és akik már tudják, hogy kik is ők igazán, akik már megtalálták az élet értelmét, és akik nem, akik jó helyen vannak, és akik még nem jutottak el oda, akik a saját jó utukon járnak, és azoknak is, akik egy kicsit még el vannak veszve.

„A szívem akár egy bezárt bódé egy tengerparti, üres kempingben."

Németh Réka 9.F

Sebő Ödön: A halálra ítélt zászlóalj

A mű lényegében egy fiatal magyar katonatiszt visszaemlékezései a második világháborúban a Szovjetunióval folytatott harcokról. A könyv Sebő Ödön szemszögéből mutatja be az 1942 és 1945 közötti Magyarországot és annak a háborúban való részvételét. A történet úgy kezdődik, hogy Sebő Ödön belép a magyar hadseregbe, és megkezdi a Ludovika Akadémián a tiszti képzésének elvégzését. Hadnaggyá avatták, a kétszázötvenkét felavatott közül kettes rangszámmal került ki. Az akadémia elvégzése után a 32. határvadász zászlóaljhoz kérette magát, itt bemutatja Gyimest, illetve a környékét az utolsó békés években, a háború előszelét és az arra való felkészülést. A történet akkor kezd igazán izgalmas lenni, amikor Románia elárulja korábbi szövetségeseit, és a szovjetekkel egy közös offenzívába kezd Erdély ellen, így a front közvetlenül eléri Magyarország határait, és megkezdődik a kétségbeesett védekezés.

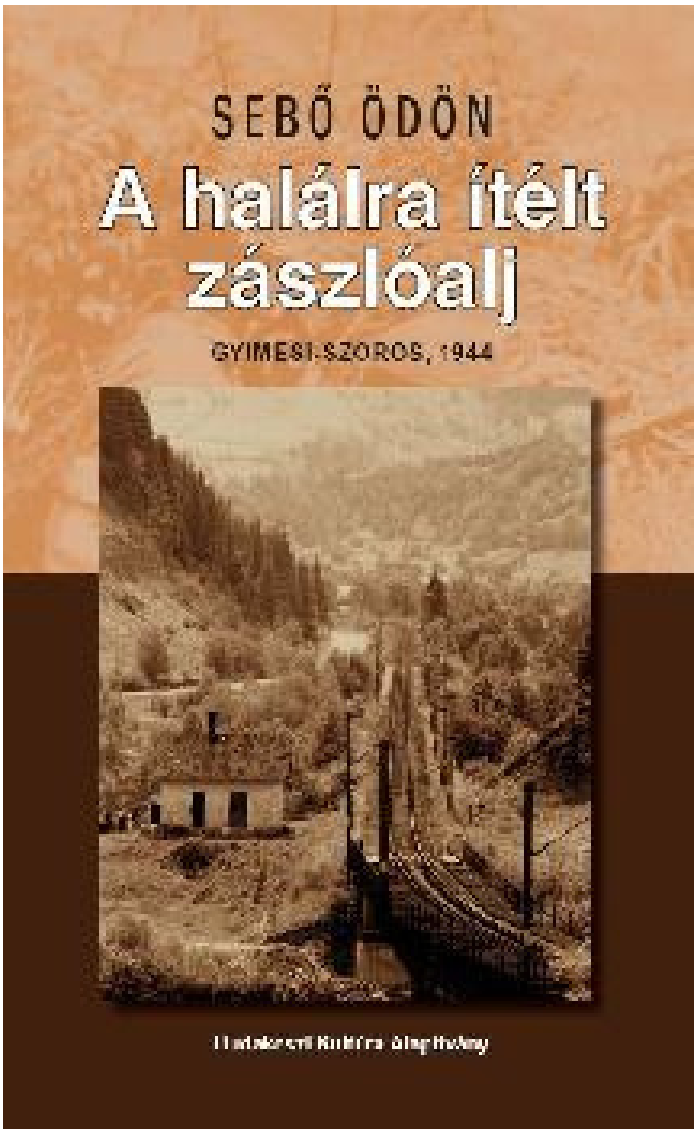

magyarmenedek.com

Mindenhol áttörnek a szovjetek, kivéve a harminckettes határvadászoknál, így nem sokkal ezután bekerítik a magyar csapatokat. A zászlóalj nem keseredik el, és csodával határos módon áttörik a szovjet gyűrűt. Ezt követően a harminckettesek folyamatosan a német hadsereg utóvédjei, erre utal az elnevezés: a halálra ítélt zászlóalj. Az alakulat sorsa innentől fogva „jóra" fordul, és nem ütköznek nagyobb nehézségekbe. A nyilas hatalomátvétel után a zászlóalj nem hajlandó az új vezetést szolgálni, ezért önkényes módon az Alföld és Csehszlovákia érintésével Németországba jutnak, ahol amerikai hadifogságba kerülnek. A történet úgy ér véget, hogy Sebő hadnagyot és bajtársait hazaszállítják Magyarországra.

Édesapám egyik könyvespolcán találtam rá, az egyik kedvenc könyvemmé vált, mivel rendkívül érdekesnek tartom a második világháború időszakát, illetve az azt megelőző pár évtizedet.

Véleményem szerint ez az egyik, hanem a legjobb magyar katona által írt visszaemlékezés a korszakról. Rengeteg olyan könyvet olvashatunk, ahol történészek tárgyalják a kor eseményeit, viszont igen keveset, ahol egy átlagember szemszögéből látjuk Európa második lángba borulását. A mű egyszerű nyelvezete és a helyenként megjelenő, szinte elengedhetetlen humora (például amikor ugratják egymást a katonák) rendkívül könnyen fogyaszthatóvá teszi. Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy a háború a legrosszabb ember által előidézhető esemény, ezt a közkatonák, tisztek szemszögéből érti meg igazán az ember, amikor arról írnak, ahogy egy este még együtt vacsoráznak barátaikkal, bajtársaikkal, majd másnap egymás mellett halnak meg a golyózáporban. Kifejezetten tetszettek a könyv utolsó szegletébe beillesztett képek, illetve a részletek Sebő Ödön levelezéseiből, ugyanis ekkor vált világossá számomra, hogy a katonák mellett a katonák családjai is milyen szörnyűségeken mehettek át.

Összegzésként annyit tudok mondani, hogy bárkinek ajánlom a könyvet, akit akár egy kicsit is vonz a második világháború.

Terdik Csanád 11.A

"Ki kell ismernünk egymást, és ha ezt sikerült elérni, akkor egymás gondolatait is érteni fogjuk."
Interjú Szelke Borbálával

Mesélj magadról pár mondatban! Ki is vagy Te, csak úgy nagyvonalakban?
Szelke Borbálának hívnak. A Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium 10.C osztályos tanulója vagyok. Egészen kiskoromtól fogva szeretem a lovakat, és egy jó ideje már lovagolok is.

Honnan ered a lovak szeretete?
Ez egy jó kérdés... Ha szabad így fogalmaznom, már egészen kiskorom óta, mióta az eszemet tudom, mindig érdekeltek a lovak. Már gyerekként is lovas játékaim voltak, minden a lovakról szólt. Mindig fűztem anyát, hogy vigyen el lovagolni, s miután már nagyon az agyára mentem, egyszer úgy döntött, hogy akkor menjünk. Ez a szenvedély azóta is megmaradt.

Szóval nem volt olyan tagja a családodnak, aki ösztönzött volna, magadtól jött a késztetés?
Nem, nem volt. Teljes mértékben egyéni elhatározás volt.

Milyen rendszerességgel vannak edzéseid?
Ez nagyban függ a versenyektől is, illetve hogy éppen az évnek melyik szakaszában járunk. Általánosságban körülbelül hatszor szoktam kimenni a lóhoz egy héten. Viszont nem mindig lovaglok rajta, mivel nagyon sokrétű a lónak a kiképzése, munkában tartása. Van olyan is, hogy inkább a lovat eddzük, lovas nélkül, futószáron. Ilyenkor ez számomra kevésbé megterhelő, de ez is fontos a lovak erősítése, illetve kondijának a növelése szempontjából. A valós lovaglás nagyából 4-5 alkalom egy héten.

Hogyan egyeztethető össze mindez a magánéleteddel és a tanulással?
Őszintén, egyáltalán nem egyszerű. Nyilvánvalóan rengeteg időt vesz el az életemből a lovaglás, ugyanakkor a tanulásra is időt kell szentelnem, nem beszélve arról, hogy egy erősebb gimnáziumban tanulok.
Számomra mindig a ló áll az első helyen, és minden egyéb programot, mint a bulizást, a barátokkal való találkozást, a mozizást, shoppingolást, az edzésekhez igazítok. Suli után általában egyből megyek edzésre, csak utána jut időm a tanulásra. Ha este nyolckor érek haza, akkor nyilván ekkor ülök le tanulni. De valójában szinte sosincs olyan, hogy suli után egyből hazamennék, mert vagy a lovardába, vagy magántanárhoz megyek, és akad olyan is, hogy mindkettőt bele kell sűrítenem a délutánomba.

A lovak iránti szüntelen rajongásod mellett mikor kezdtél el hivatásként tekinteni rá?
Ez a saját lovammal jelent meg. 2018 decemberében vettük meg Tiliát, s ezután

kezdtem el vele készülni a versenyekre. S onnantól kezdve, hogy versenyezni kezdtem, sokkal komolyabb szintre emelődött ez az egész lovaglás, nemcsak fejlődés szempontjából, hanem hozzáállás, elhatározottság terén is sokkal céltudatosabban álltam hozzá. Úgy éreztem, hogy ezzel szeretnék foglalkozni a későbbiekben is.

Mik a céljaid mindezzel a jövőben?

Nagyon szeretem a lovakat, és persze a saját lovamat, ezért döntöttem úgy, hogy állatorvosira szeretnék menni a gimnázium után, és ezzel is segíteni, hozzájárulni a lovak egészségéhez. Engem nagyon boldoggá tesz, ha segíteni tudok, és úgy gondolom, hogy ehhez nem is lehetnék közelebb, mint hogyha állatorvos leszek. A lovas karrieremhez is szeretnék majd hozzátenni, szakmailag is sokat fejlődni, ezért el szeretnék végezni ennek érdekében képzéseket. A versenyzést meg szeretném tartani a későbbiekben is. Az a cél, hogy a lehető legtöbbet kihozzam magamból, és minél magasabb szinten tudjak eredményesen versenyezni, nemzetközi versenyekre is kijutni.

Hogy hívják a lovad?

A lovam neve Tilia de Ganad, röviden csak Tilia.

Hogyan sikerült a kölcsönös bizalmat kialakítanotok egymás közt?

Szerintem a bizalom egy nagyon fontos pont a lovakkal való közös munkában. Ahhoz, hogy a lehető legjobb teljesítményt érhessük el, nagyon fontos a ló és lovasa közötti összhang, és a bizalom, amihez sok idő kell, hogy kialakuljon. Patásunkkal egy „ménest” kell alkotnunk, ahol kölcsönösen megteszünk mindent a társunkért. Ki kell ismernünk egymást, és ha ezt sikerült elérni, akkor egymás gondolatait is érteni fogjuk.

Melyik eredményetekre vagy különösen büszke?

Talán a legbüszkébb arra vagyok, hogy 2021-ben a nyitott szezon döntőjében a megyében első helyen végeztünk, a régiósban pedig 4.-ek lettünk. Azon a hétvégén is fantasztikusan teljesített Tilia, hibátlan pályákat ment minden nap, így nagyon meg voltam vele elégedve, két napig nem lehetett lemosni az arcomról a mosolyt, annyira boldog voltam.

Ezen kívül a Nemzeti Lovardában voltunk idén egy országos versenyen, ahol a 3 nap alatt 4 pályából 2-t megnyertünk. Budapesten van mindig a legerősebb mezőny, így az ellenfelek száma is igen magas volt. Nagyon örülök, hogy a közös munkánkkal sikerült elérni ezeket az igazán jónak számító eredményeket, és remélem, idén is hasonlóan szép eredményekkel zárjuk az évet.

Magabiztosan szoktál a „ringbe” lépni?

Ez igen változó. Sokszor függ a magabiztosságomtól, hogy a ló hogy ment a

melegítőben, illetve a saját teljesítményem hogyan éreztem. Persze ettől függetlenül még bármi történhet a pályán, így mindig próbálok pozitív és magabiztos maradni.

Versenyek előtt van-e valamilyen berögzült „rituáléd", amely szükséges, hogy a legjobbat hozhasd ki magadból?

Mostanában mindig elmegyek a verseny hetében masszázsra, ez általában olyan érzéssel tölt el, mintha minden negatívum elszállna a bensőmből.

Milyen kapcsolatban vagy az edződdel?

Iszonyatosan sokat köszönhetek neki, nagyon jó viszonyban vagyunk. Idén lesz 11 éve, hogy Badár Ferenc az edzőm, az Equinor Lovasudvarban.

Nagyon szeretem, vicces és segítőkész és nagyon támogató, de nemcsak emberileg remek, hanem szakmailag is kiváló. Rengeteget tesz lovasaiért, és biztos vagyok benne, hogy most nélküle nem tartanék itt. Nagyon hálás vagyok neki mindenért.

Mindig egyetértés van köztetek?

Itt nőttem föl ebben a lovardában az ő kezei alatt, úgyhogy ismerjük elég jól egymást, és nyilván előfordult már, hogy véleményeink ütköztek, de idáig mindig meg tudtunk beszélni mindent.

Szabadidődben miket csinálsz szívesen?

Őszintén szólva, túl sok szabadidőm nincsen. De ha mégis erre kerül a sor, pár napra a családdommal el szoktunk utazni nyaralni, télen szeretek snowboardozni.

Kikapcsolódást jelent még számomra, ha Netflixen meg tudok nézni egy-egy filmet vagy éppen sorozatot. Próbálom a barátnőimmel is ápolni a kapcsolatot, találkozni velük, ha az időm engedi. Valójában számomra egyáltalán nem teher kint lenni a lovak között, mivel ez az a dolog, ami iránt a legnagyobb szeretettel, elhivatottsággal vagyok, éppen ezért nem fáraszt el, sőt inkább feltöltődést jelent.

További sok sikert kívánok Neked a tanulmányaidhoz és a sporthoz is!

A fotókat Bora válogatta gyűjteményéből.

Ablonczy Lili 10.C

Az IRODALOM ÚJRATERVEZVE című pályázat nyertes novellája

Az Olvasó

Érdekes jelenség, meg kell hagyni. Szökdécselve bandukol a saját maga által kijelölt akadálypályán, melyet a kezéhez már-már hozzánőtt könyv lapjai alapján alkotott: a feje félig-meddig a lapok között bujkál a Nagyvilág ijesztő, morbid realitásai elől.
Hiszi, hogy dölyfös törpként a közlekedési szabályok rá nem vonatkoznak: a fantázia világában semmi helye nincsen a szabályoknak... Könnyedén szökken át kettő haladó jármű között – a továbbhaladás elősegítésének fontos lépése a merészség és a határozottság... a képzelete már szárnyal is tovább, s már a közpark padján ugrál a fel és le... a főhős játszva veszi az ingatag pad léceinek bizonytalansága által okozott kellemetlenségeket, s már rugaszkodik is, hogy elérje a lap legfelső sorát... a kőágyásba fekszik, s gyengéden simítja végig a láthatatlan gyep dús fűcsomóit... letép egy szál virágot, s a karimás kalapjára tűzi, a füstszagú galambtoll mellé, hadd virítson szebben, mint a valóság... tesz két lépést az aranyúton, s már a Loch Ness partján ácsorog, keresi a szörnyet, a társát: őt is beavatná az ideák zseniális, mámorító világába... ugrana is, átváltozna egy kopoltyús hallá, hogy felkutassa barátját... hallja a hívást, a magányosok segélykérő énekét, száz szirén dalol neki, csak érje el a tó fenekét... Lassan a víztükör titokzatosságába veti magát, ám a víz térdig ér. Az apró aranyhalak ijedten rebbennek szét a visszataszító gondolatmenet elől.
Az egész világ táncparkettként terül el szemei előtt, s a lábai önállóan szegik meg a lépkedés menetére vonatkozó Tízparancsolatot; igéz, mikor játszik, bájol, mihelyt táncol. A kopogó lakkcipők kegyetlenül keresik útjukat a betonon, s ő a meglepett járókelők között mereszti a szemét, kutat egy potenciális táncpartner után; ám hirtelen mindenki inkompetens, hirtelen a táncbajnokoknak falába nő, s viszolyogva kerülik ki a szórakozás kapuját... Majd ő megmutatja nekik, letáncolja őket a világ peremről, csak figyeljenek... mit neki az akadály, melyet az úttest hozott létre... ugyan, a tánc, a zene elsőbbséggel bír mindenek felett... S a lakkcipők kopognak, boldogan, felszabadultan dicsőítik a latin táncok feltalálóit... Ő pedig csak pörög, pörög, zavarba ejtően ropja a minden gondot elűző táncot; a külvilág megállni látszik, csodálja eme elmélyült lényt, ki csukott szemmel ó, a képzeletébe kapaszkodva teszi meg az első lépéseit az álmok világa felé... Egy pillanatig az idő is megtiszteli a figyelmével, majd újra forogni kezd, s a káprázatos táncos bemutatója újabb és újabb veszélyességi szinteket lép át... a latin táncokkal konferálja át a legfrissebb, legképtelenebb ötletet: a latintáncoló pantomimest, ki már a sínpárokon manőverezik, forog az üvegdobozával együtt... a figyelem tengerében eufórikus ragyogással úszik, s a lasszóját hirtelen a közelgő villamosra veti...
Az ideák megsemmisültek, a síneken csillog az elméjének varázsa, mely megfejthetetlenségében a magány és a képzelőerő képviseletében halt hősi halált. A főhőst utolérte a valóság: kegyetlenül szétlapította az elképzelt világot, melynek átjárója, a könyv egy újabb, gyermekdeden kíváncsi Olvasó kezébe ágyazódva tervezi az elvont képzetek sorozatos feláldozásának módszereit.

Háttérfotó: Leel-Őssy Luca 12.E

Ludmány Boglárka 10.C

A Fazekas-hét képekben

Háttérfotó: Leel-Őssy Luca 12.E

Fotók: Kiss Rebeka Hanna 9.E

A Fazekas-hét gondolatokban

Fazekas-gála

Márciusban 3 év után végre újra megrendezésre került a nagy hagyománynak örvendő Fazekas-gála. Iskolánk tehetséges diákjai és tanárai megmutathatták tudásukat egy jó hangulatú est keretében. A tanulók nagy részének még nem volt lehetősége ezelőtt részt venni a Fazekas-gálán, így megkérdeztem néhány tanárt és diákot, hogy ők miként élték meg az eseményt.

Hogy tetszett a műsor, ilyenre számítottál?
„Nagyon tetszett a műsor, és őszintén szólva nem ilyenre számítottam, csak remélni tudtam, hogy hasonló lesz. Nekem ez volt az első Fazekas-gálám, és nem gondoltam, hogy ennyire élvezni fogom. Főleg az utolsó felvonás tetszett, ahol már mindenki teljesen felszabadult. A tanári produkció pedig tökéletes megkoronázása volt az estének."
Melyik volt a kedvenc produkciód és miért?
„Nekem legjobban A Pál utcai fiúk dalának előadása és a Tanárock produkciója tetszett. Látszott, hogy nagyon sok munka volt vele, illetve az az összhang és hangulat nagy hatással volt a közönségre, mindenki ujjongott és énekelt, akadt olyan, aki még táncolt is."
„A kedvenc produkcióm az volt, amikor Kecsubá néhány tanárral és diákkal együtt énekelte Katy Perry „Hot n Cold" című számát. Nagyon tetszett, hogy a közönséget is bevonták a műsorba."

Egy fellépővel is beszélgettem, aki egy másik szemszögből tudott mesélni a gáláról.
Fellépőként hogyan élted meg az eseményt?
Nekem az előadásban eléggé háttérszerepem volt, szóval egyáltalán nem izgultam, talán csak attól féltem, hogy lehangolódik a hangszerem. Ennek ellenére nagyon élveztem, elképesztő érzés volt annyi ember előtt a színpadon állni és részese lenni egy ilyen produkciónak.
Sok próba és felkészülés előzte meg a fellépést?
A fellépést több hónapnyi próba előzte meg, minden héten körülbelül egy órát gyakoroltunk.

Tóth Sándor tanár úr idén is, mint szinte minden évben részt vett a tanártáncban, ami mindig hatalmas sikernek örvend.
Szokott izgulni a tanártánc előadása előtt?
Fúú, nagyon! Finoman szólva sem vagyok az a nagy táncos, ezért nagyon izgulok, hogy elrontom a lépéseket!
Milyen hangulatban telt a felkészülés?
Kicsit talán még a szokásosnál is jobb hangulatban! Vicces, poénkodós próbák reggel 7-től a tornateremben. Nekünk, tanároknak is – mint szerintem mindenkinek, aki volt már Fazekas-gálán – nagyon hiányzott már ennek az ünnepélyesen vidám eseménynek a hangulata! Ezúton is köszönjük az óriási érdeklődést és a viharos tetszésnyilvánítást! Jólesett!

Türk Zsuzsanna tanárnő véleményére is kíváncsi voltam.
Tanárnő szerint másabb volt a Fazekas-gála idén, a hosszabb kihagyás után, mint az előző években?
Szerintem nagyon hasonló volt a korábbi években megszokott műsorhoz a szokásosan hosszúra nyúló időtartamával együtt. A Fazekas gála mindig egy nagyon színvonalas és hangulatos esemény szerepét tölti be iskolánk életében. Jó látni, hogy ilyen sok tehetséges diák jár hozzánk, akiknek fellépéseit idén is megnézhettem.

Reméljük, jövőre is hasonló élményekben lesz részünk!

Topa Fruzsina 9.F

A Fazekas-hét képekben

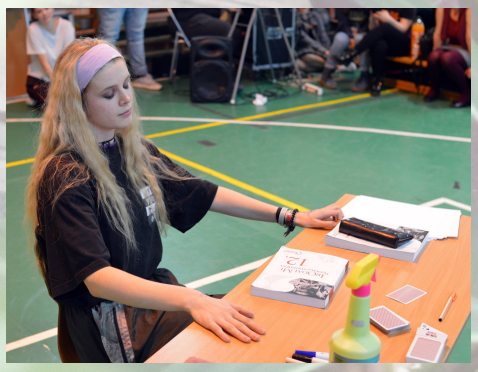

Fotók: Simon Gyula

Háttérfotó: Leel-Őssy Luca 12.E

Interjú a spanyol lektorokkal
Interview with Jesus and Laura

What do you like the most about Hungary?

L: I would say Budapest, I was really impressed the first time I visited this city. I think it's a really good city to live in, I really liked the monuments, the architecture, also the big roads. I also like the vibes that we have in the bilingual section in Fazekas with the students, I really like that atmosphere.

J: The school. Most of the student are wonderful, how they work responsibly with their studies and future. My work is really rewarding with them.

What is your favourite Hungarian food?

L: For me, it's pogácsa, I eat it like bread.

J: For me it is really difficult to choose one because I prefer to eat fish, here you don't have so many meals with fish. Most of the meals are with all kinds of meat, but if I have to choose one, maybe I would choose lángos.

What do you think about the Hungarian language? Do you want to learn it?

L: I think it's really difficult for me to learn it, I really would like to learn another language, but I only know some words, like to be polite and to answer the Hungarian people's questions.

J: Absolutely not. It's really difficult for me and I only know basic words like; "Szia!", "Köszönöm". Something like that.

How much did you know about Hungary before coming here?

L: Not too much, so I'm learning a lot of things right now.

J: Well, I chose this country as I love Hungary because of her Formula1. That was the only important thing I knew to choose it.

Do you have Hungarian friends?

L: Yeah, I spend some time with Hungarian teachers from the bilingual section.

J: Of course.

What is the biggest difference between Spanish and Hungarian people?

L: I would say the personalities. Spanish people speak really loudly and we are really extroverted and also we like to spend time in the countryside and we like to do things out of our homes, but Hungarian people are more closed and they are more serious sometimes.

J: Well, when I arrived here I met my Hungarian friends by the Pokemon group, the first time they didn't talk to me they only saw me and said "Hello!" and "Bye!". That was so strange for me because I speak a lot with everybody. I think Hungarian people are a bit introverted and Spanish people are so extroverted

What is the weirdest thing in Hungary for you?
L: Probably their clapping. You do it in a really weird way for us.
J: I think it's the fruit soup.

Are there any habits that you got used to in Hungary?
L: I was not used to taking off my shoes when I went into a house and now I do.
J: Yes, I eat at 12 o'clock or 1 o'clock, so it's a new habit.

What do you like doing in your free time?
L: I usually read a lot and also I really enjoy watching movies, and of course travelling a lot and spending time with my friends.
J: Well, here I usually go to the Grerat Forest to run and walk, or sometimes I play some Pokemon with my friends — the app on the mobile phone.

What countries have you been to already? Which was your favourite? And what are the ones you would like to visit?
L: I have been to the United States, Canada, India, Egypt, Turkey, Italy, I went to France like many years ago, and I'm going back there soon. I would like to visit Norway, Finland and also Russia, but it's not the best time to do it.
J: Poland, Slovakia, the Netherlands, Switzerland, Germany, Austria and France. For now my favourite is Switzerland because of the people and the beautiful views. I would like to visit Switzerland, Norway, Denmark and Finland, all the Scandinavian countries.

Why would you recommend foreign people to study Spanish?
L: Because I'm in love with my language and I think if you learn a language, you also take their way of living from these people and I really like how we Spanish people live so it's a way of learning our culture and also a way of behaving from these people.
J: Well, you can communicate with the four hundred million Spanish speakers of the world and gain a greater understanding of Spanish-speaking cultures.

Muraközi Lili 12.B
Tar Diána Zoé 9.knyB
Fotók forrása: fmg.hu

Háttérfotó: Leel-Őssy Luca 12.E

Napkelte

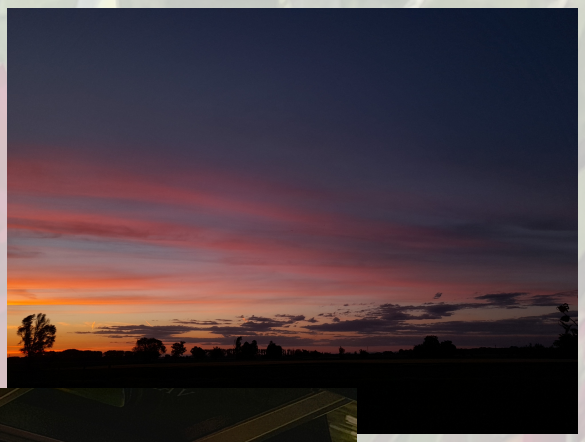

A hajnali vérvörös fényben izzó nap
tükröződik a busz sártól piszkos ablakán,
fejemben végre megfordul a gondolat,
hogy az élet talán mégis jobb, mint a halál:

Hogy mennyi ember van, ki jobban szeret nálad,
nyári átnevetett esték, ahol senki se fáradt,
a cigarettám, mely egyikből másik szájba jár,
augusztusi fülledt éjjelen hullócsillag-ár,
a vonat ablaka, mint dísztelen fekete képkeret,
benne az alföldi suhanó táj vízfestékkel lefestve,
édes gyümölcsök, függőágyban fekvés,
gyertyagyújtás, séta, zene, hajnali kelés,
a tea melege, zúzmara a füvön, havas faágak,
madárének, zöld levelek a forró napsugárban.

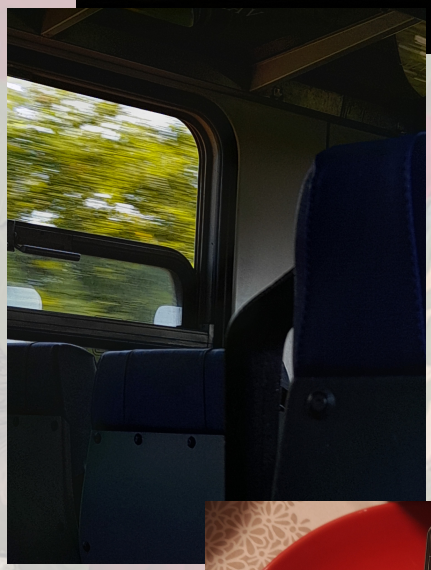

Reggel ezzel a gondolattal indult el az utam,
estére már nem értettem mire gondolhattam.
Mert mindig van fent, van lent és van lejjebb,
aztán lejjebb, és lejjebb, majd csak ülsz a sötétben.
De talán egyszer hatkor egy zötyögős út alatt,
újra eszembe jut a nap, az a vérvörös nap.

Lélekfókusz

Két lélek, az első pillanattól kezdve egymás
fókuszpontjába vetül, majd minden egyes
kimondott szó és végrehajtott cselekedet
erősebbé teszi ezen szimbiózist: szerelem.

Versek, fotók és háttérfotó: Kathi Panna 12.B

Európa-nap

Ebben a tanévban 2022. április 26-án, kedden rendezte meg iskolánk Buda Andrea és Lakatosné Tóth Ildikó tanárnők vezényletével az Európa-napot.

A nap témája a környezetvédelem, a fenntarthatóság és az Európai Unió volt. Ezekkel kapcsolatban színvonalas és interaktív, a diákokat is bevonó előadásokat hallgathattunk meg.

Az osztályok nem unatkoztak az előadások után sem, hiszen mindenki kapott egy európai országot, aminek megfelelően fel kellett díszíteniük a termüket, a nemzeti zászló színeibe öltözhettünk, és az országgal kapcsolatos süteményt kellett sütni. Az országok süteményeiből tartott sütivásárnak, mint mindig, most is óriási sikere volt.

A szünetekben Eurovíziós dal felismerő verseny, Európával kapcsolatos kvízjáték és az iskolában Eurokeresés volt, amikért az osztályok pontokat kaptak. A programsorozat részét képezték az osztályok közötti focimeccsek, ahol a csapatok kiválóan teljesítettek.

A kreatívabb diákok szabadon engedhették a fantáziájukat, mert volt lehetőség bármilyen újrahasznosított tárgy elkészítésére, amiket meg is lehetett tekinteni. Ezen a téren is remekelt jó pár diák, rendkívül ötletes dolgok születtek.

Délután vette kezdetét a Szappanfőző workshop, ahol Kaszás Blanka (9.E) irányításával teljes mértékben növényi alapú szappant készíthettünk. Kézműveskedés közben Blanka lelkesen beszélt a vegán szappanok előnyeiről, s hogy mennyire fontos a környezettudatosság mindennapi tetteinkben, így például a szappanhasználatban is.

A sok program közül talán a legizgalmasabb a közösségi vita volt, ahol a résztvevők elmondhatták véleményüket, és meghallgathatták társaikat, valamint a szakértő vendégek álláspontját is a a környezetvédelem és a gazdasági fejlődés kapcsolatáról. A vendégek nagy érdeklődéssel figyelték a vita alakulását, melynek tételmondata "A gazdasági fejlődés fontosabb, mint a környezetvédelem" volt. Ezáltal a diákok hasznos tudásra tettek szert, illetve sok kérdésre választ kaphattak a témával kapcsolatban, mivel a szakértők mindent alaposan elmagyaráztak, és rendkívül pozitívan, segítőkészen álltak a diákokhoz.

Az egész napos versenyzés után a nyertes osztály egy hatlmas tortát kapott jutalmul.

Mindenkinek köszönjük az aktív, lelkes részvélt, és a segítséget a szervezésben!

Fotók: Kiss Rebeka Hanna 9.E, Szabó Boglárka 9.F

Orosz Fanni, Pál Petra Ilona 9.E

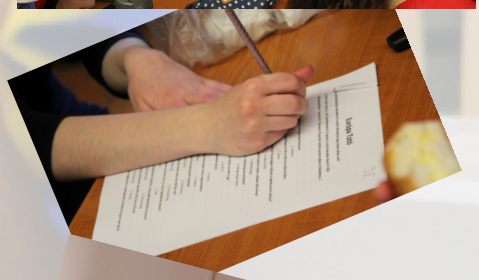

Fotók és háttérfotó: Kiss Rebeka Hanna 9.E

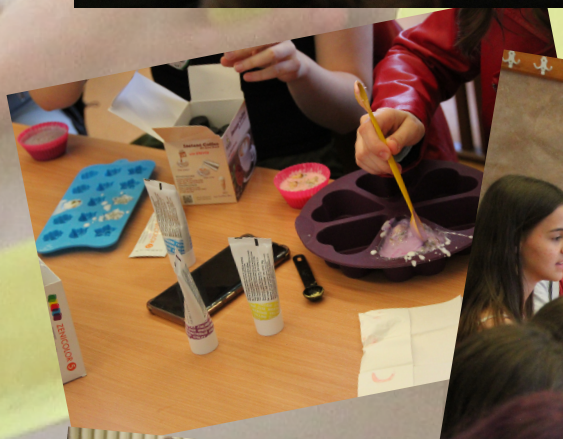

Fotók és háttérfotó: Kiss Rebeka Hanna 9.E

Impressziók

Fotók és háttérfotó: Szabó Boglárka 9.F